

RESSÒ DE LA PARAULA

El desig i la crida (I)

Entrem en un temps apassionant, que toca les profunditats del cor. És un temps que té com a objectiu crear les possibilitats de la trobada entre Déu i nosaltres.

El primer que ens passa pel cap és que tota trobada humana entre dues persones es produeix si es compleix una primera condició, és a dir, que tots dos desitgin viure-ho i que aquest desig es tradueixi en una recerca mútua. En aquest sentit comptem amb la certesa que des de l'eternitat tota persona humana ha estat desitjada per Déu i que no es cansa de buscar-la, avui també, en el present, dins les circumstàncies personals i socials que ens envolten.

¿I per part nostra? Podríem pensar, lògicament, que la preparació per a aquesta trobada ha de començar per la nostra disposició personal, val a dir, per la nostra obertura i disponibilitat davant Déu. Així, ens preguntariem quins són els nostres desitjos i necessitats conscients, i veure si entre elles hi ha l'anhel de Déu i de la seva presència. Fem servir aquesta lògica sovint per a fer la tasca d'evangelitzar i transmetre la fe: esperar que la persona senti la necessitat de Déu i demani la fe.

No està malament aquesta lògica com a mètode pedagògic: no parlem amb qui sospitem que no desitja escoltar-nos i no anem a casa de qui sabem que «passa de nosaltres» o no ens espera mínimament. Tot i així, la majoria d'ocasions en què hem apli-

cat aquesta lògica en l'evangelització fracassem. Això ens fa pensar.

Portem dins, com la cosa més lògica del món, la llei fonamental del mercat, «la llei de l'oferta i la demanda». En una economia de mercat depenen d'aquesta llei els preus, el negoci, el progrés econòmic, fins i tot el món laboral... Potser algú entendre la qüestió que estem tractant segons aquesta llei del mercat. Vaig sentir fa anys un professor que renunciava a la fe, perquè, «a diferència de la Coca-Cola, a l'Església venem un producte que ningú no demana ni necessita». Em va semblar totalment simplista, però impressionà a molts companys en els meus anys joves i no vaig deixar de pensar-hi.

La veritat és que aquesta llei de l'oferta i la demanda funciona en àmbits de la vida molt seriosos. Així, en la política: el primer que fa un polític és estudiar el que reclama el públic i muntar la seva oferta en funció del que li donarà més vots. En les relacions de parella se sap que conquereixes la persona estimada complaent-la en el que saps que li agrada...

Heus aquí la pregunta essencial: ¿va fer Déu aquests càlculs quan es va encarnar i va obrir la nostra redempció? ¿La seva predicació a la terra estigué precedida per un estudi de «màrqueting», que mostrés els desitjos de les persones, les seves peticions i exigències?

Evidentment que no. Només sabem que va fer el possible per a apropar-se a la humanitat fins a compar-tir l'existència humana com un més. Sabem també que tot el seu anhel era «venir als seus», perquè, escoltant-lo, rebent-lo, creient en Ell, se salvessin, esdevinguessin fills de Déu; també sabem que uns el van acollir i uns altres no (cf. Jn 1,11-12).

Llavors, ¿quin misteri hi ha en la trobada? ¿El que ofereix Déu no és realment el que desitja la persona humana? ¿O és que no som conscients del que necessitem i, en conseqüència, no sabem què significa de veritat desitjar Déu? Ens interessa molt respondre aquesta pregunta: en el cas que busquem viure l'encontre amb Ell, haurem de revisar les nostres necessitats i desitjos.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

«Veniu, Senyor Jesús!»

Dissabte de la setmana passada, al vespre, abans de sopar, el pare aplegà els tres fills, entre deu i disset anys i els digué: «Demà és l'últim diumenge de l'any litúrgic. El cap de setmana següent començarà el nou. Sabeu com es diu el primer temps de l'any litúrgic?». La filla, que és la mitjana, respongué d'immediat: «Advent! Ens ho va dir la catequista, dimecres passat». «Nosaltres també n'hem parlat a la preparació de la confirmació», afegí el fill gran. El pare, animat per la bona recepció del tema, els digué: «Què en sabeu més de l'Advent?». I aquí començà la pluja d'idees: «És temps d'esperança. És important perquè sense esperança

no es pot viure. Sense esperança la vida és trista, monòtona, buida i no té sentit. Anuncia que vindrà Jesús per Nadal. És un temps de preparació per l'esdeveniment. S'ha de fer el pessebre». «Cada dia hem d'obrir una finestra del calendari d'Advent», afegí, encara, el petit... «Per aquells dies es va presentar Joan Baptista, que predicava en el desert de Judea dient: "Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop"» (Mt 3, 1-2).

El pare completà les aportacions dels fills dient: «L'Advent és un dels temps litúrgics importants. És l'actualització de l'espera del Messies. Ens prepara per la vinguda del Senyor en la festa de Nadal, un gran esdeveniment de la història de la Salvació. És la possibilitat de preparar-nos per reviuir-ho en el nostre present. I és ben cert que el calendari, la corona d'Advent i preparar el pessebre ens hi ajudaran. També la pregària de cada nit, abans d'anar a dormir i la

que fem en família el diumenge al vespre. Repetir-nos de tant en tant: "Veniu, Senyor Jesús!". I estar atents per acollir-lo, el dia de Nadal i cada dia.»

«Per això, estigueu a punt també vosaltres, perquè el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada» (Mt 24,44). Ell passa i torna a passar. Estiguem atents! Vetllem! Prebarem la seva vinguda en els nostres cors, en les nostres famílies, en les nostres parròquies, en les escoles, en els tallers i les oficines... Arreu! Perquè Ell ve, vol estar amb nosaltres, fer realitat la nostra esperança i donar sentit a les nostres vides. Encoratjar-nos a servir i estimar.

Enric Puig Jofra, SJ

ECO DE LA PALABRA

El deseo y la llamada (I)

Entramos en un tiempo apasionante, que toca las profundidades del corazón. Es un tiempo que tiene como objetivo crear las posibilidades del encuentro entre Dios y nosotros.

Lo primero que nos viene a la cabeza es que todo encuentro humano entre dos personas se produce si se cumple una primera condición, es decir, que ambos deseen vivirlo y que este deseo se traduzca en una búsqueda mutua. En este sentido contamos con la certeza de que desde la eternidad toda persona humana ha sido deseada por Dios y que no se cansa de buscarla, hoy también, en el presente, dentro de las circunstancias personales y sociales que nos rodean.

¿Y por nuestra parte? Pensaríamos, lógicamente, que la preparación para este encuentro ha de comenzar por nuestra disposición personal, es decir, por nuestra apertura y disponibilidad ante Dios. Así, nos preguntaríamos cuáles son nuestros deseos y necesidades conscientes y ver si entre ellas está el anhelo de Dios y de su presencia. Usamos esta lógica frecuentemente para realizar la tarea de evangelizar y transmitir la fe: esperar que la persona sienta la necesidad de Dios y pida la fe.

No está mal esta lógica como método pedagógico: no hablamos con quien sospechamos que no desea escucharnos y no vamos a casa de quien sabemos que «pasa de nosotros» o no nos espera mínimamente. Sin embargo, la mayoría de ocasiones en que hemos aplicado esta lógica en la evangelización fracasamos. Esto nos hace pensar.

Llevamos dentro, como la cosa más lógica del mundo, la ley fundamental del mercado, «la ley de la oferta y la demanda». En una economía de mercado dependen de esta ley los precios, el negocio, el progreso económico, incluso el mundo laboral... Quizá alguien entenderá la cuestión que estamos tratando según esta ley del mercado. Escuché hace años a un profesor que renunciaba a la fe, porque «a diferencia de la Coca-Cola, en la Iglesia vendemos un producto que nadie pide ni necesita». Me pareció totalmente simplista, pero impresionó a muchos compañeros en mis años jóvenes y no dejé de pensar en ello.

La verdad es que esta ley de la oferta y la demanda funciona en ámbitos de la vida muy serios. Así, en la política: lo primero que hace un político es estudiar lo que demanda el público y montar su oferta en función de lo que le dará más votos. En las relaciones de pareja se sabe que conquistadas a la persona amada complaciéndole en lo que sabes que le agrada...

He aquí la pregunta esencial: ¿hizo Dios estos cálculos cuando se encarnó y obró nuestra redención? ¿Su predicación en la tierra fue precedida por un estudio de «marketing», que mostrara los deseos de las personas, sus peticiones y exigencias?

Evidentemente no. Sólo sabemos que hizo lo posible para acercarse a la humanidad hasta compartir la existencia humana como uno más. Sabemos también que todo su anhelo era «venir a los suyos» para que, escuchándole, recibiendo, creyendo en Él, se salvaran, llegaran a ser hijos de Dios; también sabemos que unos le recibieron y otros no (cf. Jn 1, 11-12).

Entonces, ¿qué misterio hay en el encuentro? ¿Lo que ofrece Dios no es realmente lo que desea la persona humana? ¿O es que no somos conscientes de lo que necesitamos y, en consecuencia, no sabemos qué significa de verdad desear a Dios? Nos interesa mucho responder a esta pregunta: en el caso de que busquemos vivir el encuentro con Él tendremos que revisar nuestras necesidades y deseos.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Trobada d'esplais parroquials a Vallirana

Aquest esdeveniment va tenir lloc el cap de setmana del 12 i 13 de novembre, en el qual al voltant de 300 joves

i nens de diferents esplais parroquials de la comarca del Baix Llobregat es van aplegar a Vallirana. La trobada va ser organitzada

per l'esplai parroquial de la Parròquia de Sant Mateu de Vallirana, i van participar els grups de les parròquies de Santa Maria de Corbera, de Sant Llorenç de Sant Feliu de Llobregat, de Sant Vicenç Màrtir de Sant Vicenç dels Horts, de Santa Eulàlia d'Esparreguera, i de Sant Miquel Arcàngel de Molins de Rei. Els infants i adolescents dels esplais van participar durant la jornada del dissabte i els monitors van allargar l'estada fins diumenge al migdia. La trobada es va realitzar a les instal·lacions del col·legi de les Germanes Dominiques i també han hagut celebracions amb els nens i joves a l'Església de Sant Mateu, dirigides pel consiliari dels esplais de la zona, Mn. Daniel Pallau, rector de Corbera.

Cantata d'Advent

Per iniciativa del Centre Ecumènic de Catalunya, i en col·laboració amb les parròquies de Sant Feliu, el proper divendres 2 de desembre, a la primera església evangèlica de Sant Feliu de Llobregat, tindrà lloc una trobada d'Advent que no és només un concert sinó sobretot una pregària musical i un testimoni ecumènic d'estima recíproca entre les diverses esglésies cristianes presents a la capital del Baix Llobregat.

Trobada-recés d'Advent per a religiosos i religioses

Tindrà lloc dissabte, dia 3 de desembre de 2022, a la Casa de l'Església de Sant Feliu de Llobregat, comptarà amb la predicació del bisbe Agustí Cortés i la celebració de l'Eucaristia, per concloure la matinal.

Aquesta convocatòria de la Delegació per a la Vida Consagrada vol generar una ocasió de coneixement mutu entre les diverses comunitats de religiosos i religioses presents a la diòcesi, així com esperonar-se mútuament en la tasca tan important de ser homes i dones consagrades, persones cercadores de Déu.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «Preguem junts per les famílies cristianes de tot el món, per totes i cadascuna de les famílies, perquè, amb gestos concrets, visquin la gratuïtat de l'amor i la santedat en la vida quotidiana» (2 de juny).

@Pontifex_es: «Li demanem al Senyor moltes coses, però amb freqüència oblidem demanar-li el més important, la qual cosa Ell desitja donar-nos: l'Esperit Sant, la força per a estimar. Sense amor, en efecte, què podem oferir al món?» (3 de juny).

@Pontifex_es: «La cultura de la trobada es construeix buscant l'harmonia entre les diversitats; això requereix acolliment, obertura i creativitat. En l'arrel d'aquest estil de vida està l'Evangeli. No ens cansem d'invocar a l'Esperit Sant, Creador de l'harmonia!» (4 de juny).

@Pontifex_es: «Preguem junts pels nens que s'han quedat orfes i fugen de la guerra; pels qui sofreixen a tot el món a causa de la fam, la falta d'atenció mèdica, els abusos i la violència; per aquells als quals se'ls ha negat el dret a néixer. Protegim a tots els nens!» (4 de juny).

Nova edició del Missal Romà en català

destaquem dos en els textos recitats per l'assemblea dels fidels:

1. Quan recitem el Credo nicenoconstantinopolità, ja no es dirà més, com fins ara: «I en una sola Església, santa, catòlica i apostòlica», sinó que d'ara en endavant caldrà dir: **«I en l'Església, que és una, santa, catòlica i apostòlica.»**

2. La segona és un petit canvi per millorar la redacció catalana de la resposta dels fidels al «Pregueu germans...», on ja no direm: «i també per al nostre bé i de tota la seva santa Església», sinó que d'ara endavant més correctament haurem de dir: **«... i també per al nostre bé i de tota la seva santa Església.»**

L'edició d'aquesta obra és a càrrec dels coeditors litúrgics —Editorial Balmes i Publicacions de l'Abadia de Montserrat— amb il·lustracions de l'artista jesuïta P. Marko Rupnik, SJ.

Avui, primer diumenge d'Advent, estrenem Missal. Entra en vigor la 3a edició en català del Missal Romà. Aquest és un llibre destinat a la celebració de l'Eucaristia, segons les normes vigents de l'Església Catòlica Romana.

Per a les comunitats parroquials i grups cristians, a més de per a preveres, diaques i equips de litúrgia, és una ocasió que convida a la reflexió sobre el sentit de la litúrgia i la seva celebració.

El Missal recull diferents modificacions, entre les quals en

Jornada d'animadors de la litúrgia

El passat 12 de novembre, a la Casa de l'Església, va tenir lloc una trobada formativa per als col·laboradors a la litúrgia, en la qual es va aprofundir precisament la temàtica del nou missal, amb una ponència del P. Ignasi Fossas, osb, que fa part de la Delegació diocesana de Pastoral Sacramental i Litúrgia.

També Mn. Sergi Sicília va realitzar una exposició sobre els gestos a la celebració de l'eucaristia.

45a Trobada Europea de Joves 2022

Després de dos anys sense poder participar de la Trobada Europea de Joves de Taizé, enguany la cita és del 28 de desembre de 2022 al dia 1 de gener de 2023, i en aquesta ocasió se celebrarà a la ciutat alemanya de Rostock, a la costa del mar Bàltic, al nord del país.

SantfeliuJove, el que val a dir, la Delegació de Pastoral de Joventut del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, organitza un viatge-pelegrinatge per participar a la trobada, amb sortida el dimarts 27 de desembre i amb data de tornada el dilluns 2 de gener.

Es tracta d'una trobada de joves cristians d'arreu d'Europa, organitzada per la comunitat de monjos de Taizé, en la qual compartirem la fe a través de les diferents oracions comunitàries i de diferents activitats. Es tracta d'una trobada ecumènica oberta a totes les confessions cristianes.

La participació està oberta a joves d'entre 18 i 35 anys (en el cas d'algun menor, amb 16 o 17, hauréu de consultar la Delegació de Joventut).

Els participants seran acollits per famílies voluntàries de diferents parròquies de la ciutat de Rostock.

Si esteu interessats a participar-hi, amplieu la informació a joventut@bishopsantfeliu.cat o al codi QR.

AGENDA

1r diumenge d'Advent. Avui, el bisbe Agustí Cortés presidirà l'Eucaristia a la Catedral de Sant Llorenç, a les 19 h. Serà així cada diumenge del temps d'Advent.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

28. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Is 4,2-6 / SI 121 / Mt 8,5-11]. Sant Ruf, mr.; sant Mansuet, bisbe i mr.; sant Jaume de Marchia, prev. franciscà; santa Caterina Labouré, vg. paüla.

29. ■ Dimarts [Is 11,1-10 / SI 71 / Lc 10,21-24]. Sant Sadurní, Serni o Cerní, bisbe de Tolosa de Llenguadoc i mr.; sant Demetri, mr.

30. ■ Dimecres [Rm 10,9-18 / SI 18 / Mt 4,18-22]. Sant Andreu, apòstol de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere; santa Justina, vg. i mr.

1. ■ Dijous [Is 26,1-6 / SI 117 / Mt 7,21.24-27]. Sant Eloi, bisbe de Noyon

(641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, prevs., i beats Roger Filock, Robert Middleton i companys, mrs. (jesuïtes); sant Naüm, profeta (s. VII aC); santa Natàlia, mr., esposa de sant Adrià.

2. ■ Divendres [Is 29,17-24 / SI 26 / Mt 9,27-31]. Sant Silvà, bisbe; santa Bibiana, vg. i mr. (s. IV); santa Elisa, vg.; beata M. Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.

3. ■ Dissabte [Is 30,19-21.23-26 / SI 146 / Mt 9,35-10,1.6-8]. Sant Fran-

cisc Xavier (1506-1552), prev. jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels turistes; sant Cassià, mr.; sant Sofonies, profeta (s. VII aC); santa Magina, mr.

4. ■ Diumenge vinent, II d'Advent (lit. hores: 2a setm.) [Is 11,1-10 / SI 71 / Rm 15,4-9 / Mt 3,1-12]. Sant Joan Damascè (s. VII-VIII), prev. de la Laura de Sant Sabas i dr. de l'Església; santa Bàrbara, vg. i mr. d'Orient, patrona del ram dels carburants i dels artificiers, i també dels miners, invocada contra els llamps; sant Bernat, bisbe de Parma, card.; santa Ada, vg.

Diumenge I d'Advent (A)

COMENTARI

«Despullem-nos de les obres pròpies de la fosca»

Comencem un nou any litúrgic amb l'evangeli de Mateu. I aquest inici ens fa pensar ja en el final de la història, en el moment de l'última vinguda de Jesucrist, que no sabem quan serà. Per això la paraula de Jesús és molt clara: *Vetlleu, doncs, perquè no sabeu quin dia vindrà el vostre Senyor*. I després: *Estigueu a punt també vosaltres, que el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada*. Ja ha començat posant l'exemple del temps del diluvi, quan la gent no feia cas de la proximitat d'aquella catàstrofe: *Tothom continuava menjant i bevent i casant-se... no s'havien adonat de res quan els sorprengué el diluvi i se'ls endugué tots*. No sabem quan serà la vinguda final de Crist; per això ens cal estar preparats sempre. Penso que aquestes paraules les podem aplicar a aquest començament d'un nou any litúrgic: és temps de renovació; és temps de canvi, temps de saber que ve el Senyor; que no ens agafi despistats, fent la nostra rutina de cada dia però sense pensar que Ell és present en la nostra vida. En aquest cas podem dir que sí sabem que ara ve el Senyor. La primera lectura ens indica un camí concret de viure l'Advent: *Ell posarà pau entre les nacions i apaivagarà tots els pobles, forjaran relles de les seves espases i falçs de les seves llances. Cap nació no empunyarà l'espasa contra una altra ni s'entrenaran mai més a fer la guerra*. Ser constructors de pau, homes i dones que busquen la concòrdia; que totes les nostres capacitats i qualitats estiguin al servei de la pau i de la unió i no de la divisió o dels enfrontaments. El mateix ens diu Pau a la segona lectura: *Despullem-nos de les obres pròpies de la fosca, revestim-nos l'armadura del combat a plena llum... fora l'abús de menjar i beure, fora els plaers i les impureses, fora les renyines i les enveges*. Ens ha dit l'apòstol: *Siguem conscients dels moments que vivim*. Siguem conscients d'aquest nou Advent: fora enveges, gelosies, rancúnies, divisions. Sembrem arreu la pau i la unió entre tots. Que les nostres eines no siguin mai eines de guerra ni d'odis!

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 2,1-5)

Paraules revelades a Isaïes, fill d'Amós, sobre Judà i Jerusalem. Als darrers temps s'alçarà ferma la muntanya del temple del Senyor al cim de les muntanyes i per damunt dels turons. Totes les nacions hi afluiran, hi aniran tots els pobles dient: «Veni, pugem a la muntanya del Senyor, al temple del Déu de Jacob, que ens ensenyi els seus camins i seguim les seves rutes; perquè de Sió en surt l'ensenyament, de Jerusalem, l'oracle del Senyor.» Ell posarà pau entre les nacions i apaivagarà tots els pobles, forjaran relles de les seves espases i falçs de les seves llances. Cap nació no empunyarà l'espasa contra una altra, ni s'entrenaran mai més a fer la guerra. Casa de Jacob, veniu, caminem a la llum del Senyor.

▶ Salm responsorial (121)

R. *Quina alegria quan em van dir: «Anem a la casa del Senyor.»*

Quina alegria quan em van dir: / «Anem a la casa del Senyor.» / Ja han arribat els nostres peus / al teu llindar, Jerusalem. R.

És allà que pugem les tribus, / les tribus del Senyor. / A complir l'aliança d'Israel, / a lloar el nom del Senyor. / Allí hi ha els tribunals de justícia, / els tribunals del palau de David. R.

Augureu la pau a Jerusalem: / Que visquin segurs els qui t'estimen, / que sigui inviolable la pau dels teus murs, / la quietud dels teus merlets. R.

Per amor dels meus germans i amics, deixeu-me dir: / «Que hi hagi pau dintre teu.» / Per la casa del Senyor, el nostre Déu, / et desitjo la felicitat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 13,11-14a)

Germans, siguem conscients dels moments que vivim. Prou de dormir; ja és hora d'aixecar-nos. Avui tenim la salvació més a prop nostre que quan vam abraçar la fe. S'acaba la nit i el dia s'acosta. Despullem-nos de les obres pròpies de la fosca, revestim-nos l'armadura del combat a plena llum. Comportem-nos dignament com a ple dia. Fora l'abús de menjar i beure, fora els plaers i les impureses, fora les renyines i les enveges. Que el vostre vestit sigui Jesucrist, el Senyor.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 24,37-44)

En aquell temps, deia Jesús als seus deixebles: «Quan vindrà el Fill de l'home passarà com en temps de Noè. Els dies abans del diluvi tothom continuava menjant i bevent i casant-se, fins que Noè hagué entrat a l'arca. No s'havien adonat de res quan els sorprengué el diluvi i se'ls endugué tots. Igual passarà en l'adveniment del Fill de l'home. Si hi hagués llavors dos homes plegats al camp, potser l'un fora pres i l'altre deixat; si hi hagués dues dones molent plegades, potser l'una fora presa i l'altra deixada. Vetlleu, doncs, perquè no sabeu quin dia vindrà el vostre Senyor. Estigueu-ne segurs: si el cap de casa hagués previst l'hora de la nit que el lladre vindria, no s'hauria adormit ni hauria permès que li entressin a casa. Estigueu a punt també vosaltres, que el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 2,1-5)

Visión de Isaías, hijo de Amós, acerca de Judá y de Jerusalén. En los días futuros estará firme el monte de la casa del Señor, en la cumbre de las montañas, más elevado que las colinas. Hacia él confluirán todas las naciones, caminarán pueblos numerosos y dirán: «Venid, subamos al monte del Señor, a la casa del Dios de Jacob. Él nos instruirá en sus caminos y marcharemos por sus sendas; porque de Sió saldrá la ley, la palabra del Señor de Jerusalén». Juzgará entre las naciones, será árbitro de pueblos numerosos. De las espadas forjarán arados, de las lanzas, podaderas. No alzarán la espada pueblo contra pueblo, no se adiestrarán para la guerra. Casa de Jacob, venid; caminemos a la luz del Señor.

▶ Salmo responsorial (121)

R. *Vamos alegres a la casa del Señor.*

¡Qué alegría cuando me dijeron: / «Vamos a la casa del Señor!» / Ya están pisando nuestros pies / tus umbrales, Jerusalén. R.

Allá suben las tribus, / las tribus del Señor, / según la costumbre de Israel, / a celebrar el nombre del Señor; / en ella están los tribunales de justicia, / en el palacio de David. R.

Desead la paz a Jerusalén: / «Vivan seguros los que te aman, / Haya paz dentro de tus muros, / Seguridad en tus palacios». R.

Por mis hermanos y compañeros, / Voy a decir: «La paz contigo». / Por la casa del Señor, nuestro Dios, / te deseo todo bien. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 13,11-14a)

Hermanos: Comportaos reconociendo el momento en que vivís, pues ya es hora de despertaros del sueño, porque ahora la salvación está más cerca de nosotros que cuando abrazamos la fe. La noche está avanzada, el día está cerca: dejemos, pues, las obras de las tinieblas y pongámonos las armas de la luz. Andemos como en pleno día, con dignidad. Nada de comilonas y borracheras, nada de lujuria y desenfreno, nada de riñas y envidias. Revestíos más bien del Señor Jesucristo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 24,37-44)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Cuando venga el Hijo del hombre, pasará como en tiempo de Noé. En los días antes del diluvio, la gente comía y bebía, se casaban los hombres y las mujeres tomaban esposo, hasta el día en que Noé entró en el arca; y cuando menos lo esperaban llegó el diluvio y se los llevó a todos; lo mismo sucederá cuando venga el Hijo del hombre: dos hombres estarán en el campo, a uno se lo llevarán y a otro lo dejarán; dos mujeres estarán moliendo, a una se la llevarán y a otra la dejarán. Por tanto, estad en vela, porque no sabéis qué día vendrá vuestro Señor. Comprended que si supiera el dueño de casa a qué hora de la noche viene el ladrón, estaría en vela y no dejaría que abrieran un boquete en su casa. Por eso, estad, también vosotros preparados, porque a la hora que menos penséis viene el Hijo del hombre.»